

Νεανικά Άγκυροβολήματα

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΙΕΡΑΠΥΤΝΗΣ ΚΑΙ ΣΗΤΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

ΤΕΥΧΟΣ 27ο ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2005

Ἡ Ἐκκλησία μας πολύ τιμάει τὴν Παναγία μας

-Τὴν Παναγία μας πολύ τὴν ἀγαπᾶω. Μικρός στό Ἅγιον Ὄρος πολύ τὴν λάτρευα. Εἶχα μιά εἰκονίτσα τῆς Παναγίτσας κάτω ἀπ' τό μαξιλάρι μου.

Πρωτὶ καὶ βράδου τὴν ἀσπαζόμουνα. Μ' αὐτὴν ζοῦσα νύκτα μέρα. Σ' αὐτὴν κατέφευγα, ὅ,τι κι ἂν μοῦ συνέβαινε. Τί νά σᾶς πῶ... Καλύτερα ἀπό μάνα.

Δέν ἤθελα τίποτ' ἄλλο. Τά εἶχα ὅλα.

Ἡ Ἐκκλησία μας πολύ τὴν τιμάει τὴν Παναγία μας. Τὴν τιμάει καὶ τὴν ὑμνεῖ πάνω ἀπ' ὅλους τοὺς ἁγίους μας. Λέγει ἓνα τροπάριο: «Χαίροις μετὰ Θεόν ἢ Θεός, τά δευτερεῖα τῆς Τριάδος ἢ ἔχουσα».

Ποιά ἔχει τά δευτερεῖα τῆς Ἁγίας Τριάδος; Ποιά εἶναι αὐτὴ ἢ Θεός; Εἶναι ἢ Παναγία μας, ἢ Ὑπεραγία Θεοτόκος. Ἡ Ἁγία Τριάς πρώτη, δεύτερη ἢ Παναγίτσα μας. Αὐτὴ τὴ

μεγάλη θέση ἔχει «ἢ τιμιωτέρα τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξότερα ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ», ἢ Μητέρα μας, ἢ Ὑπεραγία Θεοτόκος.

Ἡ ἱερὴ εἰκόνα τῆς Βρεφοκρατούσας, τό «Ἄξιον ἔστί», εἶναι ἢ πολιούχος τοῦ Ἁγίου Ὄρους, «ἢ ἐφέστιος τῶν ἐφεστίων».

Τί σημαίνει «ἐφέστιος»; «Ἐπί τὴν ἐστίαν». Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες πίστευαν στοὺς ἐφεστίους θεούς.

Στό κέντρο τῶν οἰκιῶν ἦταν ἢ ἐστία, κάτω ἀπό τὴν ὁποία ὑπῆρχαν ἀγαλματίδια τοῦ Θεοῦ, πού κανεῖς δέν μπορούσε νά πειράξει. Πάνω ἀπ' ὅλους τοὺς ἐφεστίους εἶναι ἢ Παναγία μας. Κάποτε δίναμε σημασία στοὺς ἀρχαίους ναοὺς. Καὶ τώρα μπορούμε νά τό

κάνουμε, ἀλλά, βέβαια, γιὰ νά βλέπομε πῶς λάτρευαν οἱ ἀρχαῖοι τόν Θεό. Αὐτό ἔκανε

Παναγία Γλυκοφιλούσα,
«Ἡ Κυρία τῶν Ἀγγέλων», 17ος αἰ.
Ἐνορία Μεσελέρων Ἱεράπετρας.

καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, πού μίλησε στόν Ἄρειο Πάγο. Δέν ἄρχισε νά λέγει ἀπό τήν πρώτη στιγμή γιά τόν Θεό, γιά τήν Παναγία κ.λ.π., ἀλλά ἀπό τή δική τους φαρέτρα πῆρε τά βέλη καί τά ἔριχνε στούς Ἀθηναίους, ἀρχίζοντας ἀπό τόν ἀγνωστο Θεό: «Σταθεῖς δέ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἄρειου Πάγου ἔφη· ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατά πάντα ὡς δεισδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ. Διερχόμενος γάρ καί ἀναθεωρῶν τά σεβάσματα ὑμῶν εὗρον καί βωμόν ἐν ᾧ

ἐπεγέγραπτο, “ἀγνώστῳ Θεῷ”. “Ὁν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν»¹.

Πρέπει ἀπέξω νά τά μάθομε αὐτά. «Πνεῦμα ὁ Θεός καί τούς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν»². Αὐτός εἶναι τό εἶναι μας, ἡ πνοή μας.

(Γέροντος Πορφυρίου Κουσοκαλυβίτου, *Λόγοι περί πνευματικῆς ζωῆς*, Ἱερά Μονή Χρυσοπηγῆς, Χανιά 2004)

Ἡ Παναγία στό σήμερα

Μιά μητέρα τῶν ἡμερῶν μας, εὐρισκόμενη σέ κάποια συζήτηση καί θέλοντας νά δείξει τί σημαίνει γιά κείνη ἡ Παναγία, εἶπε: «Κάθε φορά πού αἰσθάνομαι πίεση καί ἀγωνία στήν ψυχή μου καί πού ἀνθρώπινη βοήθεια ἢ λύση δέν διαφαίνεται ὅταν ὀρίζοντα, ἐγὼ δέν τά χάνω, δέν ἀπελπίζομαι, ἀλλά ἔχω τόν τρόπο μου: Τρέχω στό δωμάτιο μου καί μπροστά στήν εἰκόνα τῆς Παναγίας καί στή γλυκεριά μορφή της ἀφήνω τήν καρδιά μου νά ξεχειλίσει μέ μιὰ μουσική βεβαιότητα πῶς ἡ Μάνα μου καί πάλι θά μέ τυλίξει μέσα στήν καρδιά της καί θά μέ ζεστάνει». Καί καταλήγει: «Ποτέ δέν ἔφυγα ἀπαρηγόρητη ἀπό κοντά της».

Στό παράδειγμα αὐτό βλέπουμε σαρκωμένο καί πραγματοποιούμενο πλήρως τό τροπᾶριο τῆς παράκλησης τῆς Παναγίας πού λέει: «Οὐδεὶς προστρέχων ἐπί Σοί κατησχυμμένος ἀπό Σοῦ ἐκπορεύεται ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ’ αἰτεῖται τήν χάριν καί λαμβάνει τό δῶρημα πρὸς τό συμφέρον τῆς αἰτήσεως».

Δηλαδή: Κανένας ἀπ’ ὅσους καταφεύγουν σέ Σένα Θεοτόκε, δέν ἐπιστρέφει ντροπιασμένος καί παραπονεμένος, ἀλλά παίρνει τή χάρη καί τό δῶρο ἀπό τά

χέρια Σου, σύμφωνα ὅμως μέ τό βαθύτερο πνευματικό συμφέρον του. Καί ἐδῶ φαίνεται καθαρά πῶς ἡ Παναγία δέν ἱκανοποιεῖ πάντοτε τά θελήματα καί τά αἰτήματα τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἀκριβῶς θά ἤθελαν, γιατί ἐνδεχομένως αὐτό νά μὴν εἶναι πρὸς ὄφελος, ὑλικό ἢ ψυχικό. Πάντως ἐκείνη βρίσκει τόν τρόπο νά τή νιώσουν τά παιδιά της καί νά ἀναπαυθοῦν μέ ὅποια ἀπάντηση καί ἂν λάβουν ἀπό μέρος της.

Ἄλλο παράδειγμα: Κάποια μαθήτρια σέ περίοδο τελικῶν ἐξετάσεων κατέβαλε μεγάλη προσπάθεια γιά νά ἀνταποκριθεῖ στίς ἀπαιτήσεις τοῦ μαθήματος τῆς φυσικῆς, δεδομένου ὅτι ὑστεροῦσε σέ ἀπόδοση στό συγκεκριμένο μάθημα. Παραμονή τῆς ἐξέτασης καί ἐνῶ ὀλοκλήρωνε πιά τήν προετοιμασία της, κυρίευσε τήν ψυχή της ἀπελπισία καί ἀπογοήτευση, νομίζοντας ὅτι δέν θά τά καταφέρει. Στήν πολύ δύσκολη ἐκείνη στιγμή πού ὅλα μπροστά της καί μέσα της φαίνονταν μαῦρα, πῆρε μιὰ εἰκόνα τῆς Παναγίας πού εἶχε στό γραφεῖο της καί τήν ἔσφιξε δυνατά μέσα στήν ἀγκαλιά της κλαίγοντας καί λέγοντας: «Παναγιά μου εἶδες τόν κόπο μου καί τόν ἀγῶνα μου· ἄλλο

δέν μπορῶ νά βοηθήσω τόν ἑαυτό μου. Σέ παρακαλῶ τρέξε καί βοήθησέ με ἐσύ». Καί ἡ μαθήτρια ὁμολογεῖ: «Μιά γλυκιά ἐλπίδα καί ἕνα θάρρος πού δέν ἦταν δικό μου ἄρχισαν σιγά-σιγά νά πλημμυρίζουν τήν ψυχή μου καί νά βλέπω πιά μέ αἰσιοδοξία τό ὅλο ζήτημα. Τήν ἐπόμενη μέρα, συνεχίζει, διαγωνίστηκα. Δέν ἀρίστευσα. Ὅμως πέτυχα αὐτό πού ἐπεδίωκα καί γιά τό ὅποιο κοπίασα, δηλαδή νά προαχθῶ στό συγκεκριμένο μάθημα. Δέν ἔχω καμιά ἀμφιβολία, καταλήγει, πώς ἡ Παναγία ἀκουσε τούς λυγμούς τῆς καρδιάς μου καί μέ στήριξε σέ μιὰ πολύ δύσκολη ὥρα τῆς μαθητικῆς μου ζωῆς».

Τά πιά πάνω παραδείγματα μᾶς δείχνουν πώς ἡ πρόνοια καί ἡ βοήθεια τῆς Παναγίας μας εἶναι πέρα γιά πέρα ἀληθινή στήν καθημερινότητά μας. Στό βίο τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ διά Χριστόν σαλοῦ ἀναφέρεται τό ἐξῆς περιστατικό πού βεβαιώνει μέ πολύ γλαφυρό τρόπο τά παραπάνω:

Σέ κάποιο ὄραμα πού τοῦ ἀποκαλύφθηκε ἀπό τό Θεό, καί εἶδε μπροστά στά μάτια του ἀνοιγμένους τούς οὐρανούς, προσπάθησε νά ἐπισημάνει ἀνάμεσα σ' ὅλους τούς ἁγίους πού ἔβλεπε, τήν Παναγία γιά νά τήν προσκυνήσει. Τότε ἀκούστηκε φωνή οὐράνια πού τόν διαβεβαίωσε πώς ἡ Θεοτόκος δέν εἶναι ἐκεῖ ψηλά ἀλλά βρίσκεται μόνιμα κάτω στή γῆ ἀνάμεσα στά παιδιά της σάν μάνα ἀληθινή καί αἰώνια.

Εἶναι μεγάλη ἡ τιμή καί ξεχωριστό τό προνόμιο πού ἔχουμε ἐμεῖς οἱ

Ὁρθόδοξοι νά μπορούμε νά καταφεύγουμε σέ μιὰ τέτοια κιβωτό καί σκέπη καί νά νιώθουμε ἀσφάλεια καί θαλπωρή στό ἱερό καί ἀνυπέρβλητο πρόσωπο τῆς Θεοτόκου, ὅπου μέσα στήν μητρική ἀγκαλιά της κλείνει τούς καημούς καί τά παθήματα ὅλου τοῦ κόσμου. Καί ἡ χαρά μας εἶναι βαθιά καί ὁ ἐνθουσιασμός μας ἀπέραντος γιατί γνωρίζουμε πώς αὐτό τό πρόσωπο δέν θά μᾶς προδώσει ποτέ, οὔτε θά πάψει νά ὑπάρχει κάποτε, ἐνῶ ταυτόχρονα τίποτε ἀπ' ὅσα ὀδυνηρά καί πικρά βιώνουμε στή ζωή δέ νικάει τή δύναμη καί τή χάρη της.

Πόσο ἀλήθεια ἐλπιδοφόρο μήνυμα στέλνει ἡ Ἐκκλησία μας σ' ὅλο τόν κόσμο καί ἰδιαίτερα στούς νέους καί στίς νέες μας πού ἐνθουσιάζονται εὐκόλα, ἀλλά καί ἀπογοητεύονται πιά εὐκόλα, προβάλλοντας ἐνώπιόν μας ἰδιαίτερα αὐτόν τόν μήνα τοῦ Αὐγούστου τό Πανάγιο πρόσωπο τῆς Θεοτόκου γιά νά φωτίσει τά σκοτάδια μας καί νά δροσίσει τίς καρδιές μας. Καί ἀναφερόμαστε ξεχωριστά στά νέα παιδιά, γιατί μέ τή γνησιότητα καί

Παναγία Ὁδηγήτρια,
14ος αἰ. Ἐνορία Λιθινῶν Σητείας.

τόν αὐθορμητισμό τῆς ψυχῆς τουςμποροῦν νά δαισθάνονται τήν αὐθεντικότητα καί τήν καθαρότητα τῆς Παναγίας καί νά τῆς παραδίδονται ἀνεπιφύλακτα. Δέν εἶναι τυχαίό τό γεγονός τῆς εὐλάβειας τῶν νέων μας πρὸς τό πρόσωπό της, πού ἐκδηλώνεται πολύ ζωντανά σέ διάφορες περιστάσεις. Ἔτσι παρατηρεῖται ἔντονα ἡ παρουσία τοῦ νεανικοῦ στοιχείου στίς ἑορτές της, στούς ναούς καί τά μοναστήρια της, ἀλλά καί στήν προσκυ-

νηση θαυματουργῶν εἰκόνων της, πού ἐκτίθενται σέ λαϊκό προσκύνημα καί προέρχονται ἀπό διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδας καί τῆς Ὁρθοδοξίας.

Μέσα λοιπόν στά πλαίσια τῆς γενικότερης θρησκευτικότητας τῶν νέων μας καί τοῦ λαοῦ μας εὐρύτερα, τό πρόσωπο τῆς Θεοτόκου κατέχει κεντρική θέση στήν καρδιά μας, ὡς οἰκεῖο καί ἀγαπητό. Τή νιώθουμε δική μας, τήν αἰσθανόμαστε ὡς ἓνα μέλος τῆς οἰκογένειάς μας καί τῆς μιᾶμε αὐθόρμητα καί μέ θάρρος ἀφοῦ εἶναι ἡ μητέρα μας καί μεῖς τά παιδιά της. Καί δέν εἶναι σχῆμα λόγου αὐτό ἀφοῦ ἀπό τή στιγμή πού ἀποδέχθηκε νά γίνει Μητέρα τοῦ Χριστοῦ γίνεται καί Μητέρα ὅλων τῶν ἀνθρώπων, μέ τό νά δώσει σ' ὅλους τή δυνατότητα νά ἀναγεννηθοῦν σέ μιᾶ νέα ζωή ἐλπίδας καί φωτός, πού προσφέρει ὁ Υἱός της.

Βιώνοντας λοιπόν καί αἰσθανόμενοι αὐτόν τόν λυτρωτικό ρόλο πού παίζει ἡ Παναγία στή ζωή καί τήν ὑπαρξη τοῦ καθενός μας, τήν ἀγαπᾶμε καί τήν προσκυνοῦμε μέ πόθο, φωνάζουμε καθημερινά τό ὄνομά της, συνειδητά ἢ ἀσυνειδητά, καί τήν ἀναγνωρίζουμε ὡς τή μεγάλη εὐεργετίδα μας. Ἔτσι ἐρμηνεύονται τά πάμπολα ὀνόματα καί προσωνύμια πού τῆς ἀποδίδουμε καί οἱ τόσες ἐκκλησιές της μέ τίς ὁποῖες στολιζέται καί

εὐλογεῖται ὁ τόπος μας, καί κάθε τόπος πού τήν τιμᾷ καί τήν προσκυνᾷ ἀληθινά καί ὀρθόδοξα.

Ἀγαπητά παιδιά πού ζεῖτε σ' αὐτήν τήν πατρίδα πού εὐωδιάζει ἀπό τό ἄρωμα τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ, μαζί μέ τήν ἀγάπη σας πρὸς τήν Παναγία πού εἶναι ἔκδηλη, μιμηθεῖτε καί τό παράδειγμά της. Μιμηθεῖτε τίς ἀρετές της μέ τίς ὁποῖες στολιζέται τό πάνσεπτο πρόσωπό της. Εἶναι βέβαιο πὼς ἡ καθαρότητά της, ἡ ταπεινώσή της, ἡ ἀγία ζωή της ἀσκοῦν μεγάλη ἔλξη πάνω σας γιατί καταλαβαίνετε πὼς ὅλα αὐτά εἶναι ἀφθαρτα καί ἀληθινά ἄρα αἰώνια καί ὄχι πρόσκαιρα.

Στό σημεῖο αὐτό παραθέτομε ἀπόσπασμα ἀπό κείμενο τοῦ Φώτη Κόντογλου πού εἶναι ἰδιαίτερα ἀποκαλυπτι-

κό: «Τό κάλλος τῆς Παναγίας δέν εἶναι κάλλος σαρκικό, ἀλλά πνευματικό, γιατί ἐκεῖ πού ὑπάρχει ὁ πόνος κι ἡ ἀγιότητα, ὑπάρχει μονάχα κάλλος πνευματικό. Τό σαρκικό κάλλος φέρνει σαρκική ἐξαψη, ἐνῶ τό πνευματικό κάλλος φέρνει κατανυξη, σεβασμό κι ἀγνή ἀγάπη. Αὐτό τό κάλλος ἔχει ἡ Παναγία ... αὐτή τήν ἀμύραντη ὁμορφιά ... Στήν ὄψη τῆς Παναγίας εἶναι τυπωμένη ἐκείνη ἡ μουσική ὠραιότητα, πού τραβᾷ τίς εὐσεβεῖς ψυχές σάν

Παναγία, «Ἡ Κυρία τῶν Ἀγγέλων», 18ος αἰ. Μονή Βρυωμένου Ἱεράπετρας.

μαγνήτης, καί τίς ἡσυχάζει καί τίς παρηγορεῖ». Μιμούμενοι λοιπόν τό πνευματικό κάλλος τῆς Παναγίας, τιμοῦμε πραγματικά τή θεία μορφή της καί γινόμαστε παιδιά της ἔτσι ὅπως μάς θέλει νά εἶμαστε. Καί αὐτό ὄχι φυσικά γιά νά κερδίσει ἐκείνη κάτι, ἀλλά γιατί αὐτό εἶναι τό βαθύτερο συμφέρον τοῦ καθενός μας. Νά ἀπαγκιστρωθοῦμε, δηλαδή, ἀπό τήν ἀπάτη καί τή φθαρτότητα τῶν παθῶν πού μάς ἐπιφυλάσσουν θλίψη καί ὀδύνη καί νά ἀνυψωθοῦμε σ' ἓνα ἄλλο ἐπίπεδο ἐλευθερίας καί ἀλήθειας πού διψᾶμε στό βάθος μας ὅλοι.

Μή δειλιάσετε λοιπόν παιδιά νά πᾶτε κόντρα στά πονηρά ρεύματα τοῦ καιροῦ μας καί σίς σειρήνες πού σᾶς σαγηνεύουν καί σᾶς ἀπειλοῦν. Τολμηστε νά μοιάσετε στήν Παναγία καί στό ἦθος της. Ἐπιχειρήσετε νά ἀντισταθεῖτε σέ ὅτι ψεύτικο, κίβδηλο καί ἀπατηλό, πού ἀπειλεῖ νά σᾶς ἀπροσανατολίσει ἀπό τόν ἀληθινό προορισμό σας. Ἐκείνη στάθηκε ὄρθια σίς προκλήσεις τοῦ καιροῦ της γιατί δέν μπορούσε νά διανοηθεῖ πῶς θά ἀνταλλάξει τό φῶς μέ τό σκοτάδι, καί δέν συμβιβάστηκε νά παίξει κορώνα-γράμματα τήν ὑπόθεση τῆς ψυχοσωματικῆς της ἰσορροπίας καί τοῦ μέλλοντός της.

Ἡ ζωή σας εἶναι πολύτιμη καί ἀνεπανάληπτη. Μή τήν πουλάτε στά διάφορα παζάρια τῆς ζωῆς μέ ἀμφίβολα ἀνταλλάγματα, οὔτε νά τήν παίζετε στά «ζάρια» μέ τήν ἐπιπολαιότητα καί τήν

ἀφέλεια τῶν διαφόρων ἀπερίσκεπτων ἐπιλογῶν σας.

Νά ξέρετε ὅμως καί κάτι πολύ σπουδαίο πού μπορεῖ νά σᾶς χρειαστεῖ: Κοντά στήν Ἐκκλησία μας καί μαζί μέ τήν Παναγία ὁ πόνος μετατρέπεται σέ χαρά, ἡ θυσία καί ὁ σταυρός σέ Ἀνάσταση, ὁ

θάνατος σέ ζωή, ἐνῶ ἡ ἀπόγνωση τῶν

ψυχῶν ἀντικαθίσταται ἀπό μιά

ἄλλη ἐλπίδα πού τρέφει τόν

ἄνθρωπο καί τόν

ζωογονεῖ. Σχετικά μ'

αὐτό ὁ Φώτης

Κόντογλου, γράφον-

τας γιά τήν

Παναγία καί τήν

κοίμησή της, λέει

τά ἑξῆς: «Ὁ

θρῆνος γίνεται

ὑμνος πλημμυρι-

σμένος ἀπό ἀγια-

σμένη χαρά, τό

ξόδι γίνεται πανή-

γυρη. Οἱ πιστοί πού

ψέλνουνε μαζί μέ τόν

ὑμνωδό, στήν ἀρχή

ἀποροῦν πῶς «ἡ πηγὴ

τῆς ζωῆς» μπαίνει

στό μνημεῖο ...,

ἀλλά ἀμέσως

ἐνθουσιάζονται,

γιατί νιώθουνε

πῶς κηδεύουνε τήν Ἀθάνατη Παναγία ... Τί θαυμαστό πράγμα εἶναι αὐτή ἡ μεταστροφή τοῦ πόνου σέ χαρά, τῆς θλίψης σέ ἀγαλλίαση!».

Μακάρι ὅλοι μας νά γνωρίσουμε περισσότερο τήν Παναγία Μητέρα μας, νά γευθοῦμε τό ἄφθαστο μεγαλεῖο της, γιά νά νικήσουμε καί μείς καί νά νικᾶμε μέ τήν εὐλογία καί τή χάρη της τά λυπηρά καί τά πικρά πού συναντοῦμε στήν καθημερινότητα τῆς πολυτάραχης σημερινῆς ζωῆς.

Παναγία, ἡ «Ἡ Κυρία τῶν Ἀγγέλων»,
15ος αἰ. Ἐνορία Σφάκας Σητείας.

Τί είναι ἡ Παναγιά

“Όταν ἤμουν παιδί νόμιζα πώς ἡ Παναγιά ἔχοντας στήν ἀγκαλιά της τόν Χριστό βρίσκεται πάνω στά σύννεφα κι ἀπό κεῖ ψηλά μᾶς βλέπει ὅλους. Βέβαια αὐτή ἡ ἐκδοχή δέ μέ ἱκανοποιούσε ιδιαίτερα γιατί, ἂν ἦταν ἔτσι, οἱ ἄλλοι πού περνοῦν μέ τά ἀεροπλάνα, τήν βλέπουν τήν Παναγιά, κι ἀφοῦ τήν βλέπουν συνέχεια, ἐμεῖς, γιατί κάνουμε τόση φασαρία καί τήν παρακαλοῦμε νά ἔρθει ἐδῶ κάτω, ἐνῶ θά μπορούσαμε νά τήν βροῦμε μέ τό ἀεροπλάνο;

Μεγαλώνοντας ὅμως ἀνακάλυψα πώς ἡ Παναγιά βρίσκεται πολύ πιά κοντά ἀπό ὅτι πίστευα! Δίπλα

μου σίς δύσκολες στιγμές, ὅταν κανείς ἄλλος δέν εἶναι γιά νά μέ στηρίξει, ἀλλά καί σίς καλές στιγμές. Γιά μένα λοιπόν ἡ Παναγιά δέν εἶναι ἕνα πρόσωπο μακρινό καί ἀμέτοχο στή ζωή, ἀλλά μιά ἀδιάκοπη παρουσία στό πλευρό μου. Εἶναι παρηγοριά καί παράδειγμα δύναμης...

... Πιστεύω πώς κάθε ἄνθρωπος δίνει διαφορετική ἀπάντηση σ’ αὐτή τήν ἐρώτηση. Γιά μένα ἡ Παναγιά εἶναι πολύ σημαντική. Γιά κάθε δυσκολία πού ἀντιμετωπίζω προσεύχομαι καί τῆς ζητῶ νά μέ βοηθήσει. Ἐκείνη πού

ἀντλῶ μεγάλη δύναμη. Εἶναι πάντα δίπλα μου καί σίς εὐκολες καί σίς δύσκολες στιγμές τῆς ζωῆς μου. Δέν διστάζω νά τῆς ζητήσω κάτι ὅποτε νιώσω τήν ἀνάγκη νά τό κάνω...

Ἡ Παναγιά εἶναι κοντά σέ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καί τοὺς βοηθάει! ... Ἡ Παναγιά μας κράτησε σά χέρια της Ἐκεῖνον πού

*Παναγία Βρεφοκρατούσα, 15ος αἰ.
Μονή Καψᾶ Σητείας.*

κρατεῖ τά πάντα!! Ἐμεῖς πῶς μπορούμε νά κατανοήσουμε τέτοιο θαῦμα; Νά λοιπόν τί εἶναι ἡ Παναγιά: ΕΝΑ ΜΕΓΑ ΘΑΥΜΑ!!!

*Ἄφροδίτη Μακρυνάκη
(Φιλολόγος καθηγήτρια)*

Ἡ Παναγία μας

Ὁ ἄγγελος ἐβόα! Ἀγνή Παρθένε χαῖρε!!
Ἐμεῖς τί ἀπαντᾶμε στήν ἐρώτησι:
«Τί εἶναι γιά σένα ἡ Παναγία;»

Βοήθεια σέ δύσκολες
στιγμές...

Εἶναι ... τά πάντα!!

Ἡ μητέρα τοῦ Χριστοῦ.

Πίστη
καί Ἐλπίδα! καί Ἀγάπη!! Εἰκόνα
Ἀγάπης καί ἐλέους.

Γέφυρα μεταξύ γῆς καί
οὐρανοῦ.
Ἡ πύλη Παραδείσου.

Μητέρα Ἁγία! Πρόσωπο
ἱερό καί μεγαλότιτρο.

Παναγία Ὁδηγήτρια, 1400.
Ἐνορία Ἀνατολῆς Ἱεράπετρας.

Ἡ
βοηθός καί στήριγμα
μου.

Ἡ Μητέρα ὄλων τῶν μητέρων

Ἡ Ἐπουράνια Μάνα!!

Γιά μένα ή Παναγιά...

Είναι μιά μόνιμη γλυ-
κειά αίσθηση στό μυαλό
μου, πού νιώθω πώς δέ μ'
άφηκε ποτέ
άμοναχό μου. Σ.Χ.

Γιά μένα είναι ή
Παναγιά τό φῶς μέσ στό
σκοτίδι καί μάνα άπού
άρμηνειές άδιάκοπα
μου δίδει. Α.Μ.

Μαμά!!!

it's everything!!

Ψυχική συνοχή!!

Φαντάσου τή Γῆ νά γυρίζει. Η
Παναγία είναι τό χέρι πού τή στηρίζει!!

Παναγία Άμιάντος, 15ος αϊ.
Μονή Τοπλοῦ Σητείας

Η
Μόνη Άγνή καί μόνη
εὐλογημένη, τί άλλο;

Έκείνη πού οί Ούρανοί είναι γερ-
μένοι πάνω της σάν πανωφόρι!!

Τείχος εἰ τῶν
Παρθένων.